

چهارشنبه 7 خرداد 1399 - 4 شوال 1441 - 27 می 2020

روز قانون و آغاز هفته مجلس

روز قانون و آغاز هفته مجلس؛ مجلس شورای اسلامی در نگاه مردم ایران، محلی است جهت تهیه و تصویب قوانین اسلامی برای کلیه نیازهای جامعه در زمینه‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، تبلیغی، نظامی، اخلاقی، قضایی و هر چیزی که به زندگی فردی و عمومی مربوط می‌شود و به قانون نیاز دارد. قوانین غنی و قوی و پر مایه‌ای که بتواند پاسخگوی همه نیازها باشد و روزه‌های بی‌قانونی را ببندد. از این رو افتتاح مجلس شورای اسلامی با این هدف در هفتم خرداد 1359 صورت گرفت. گشایش مجلس یکی از مهم‌ترین دلایل احترام به قانون و اهمیت دادن به رأی و نظر مردم در نظام جمهوری اسلامی است و وجود مجالس قانون‌گذاری در هر کشور، حکایت از وجود آزادی در نظام حکومتی آن می‌کند. به همین منظور، هفتم خرداد ماه، سالروز افتتاح اولین دوره مجلس شورای اسلامی، به عنوان روز قانون نامیده شده است.

بگاری کنگره هفتم، سال وفات "خواجه نصیرالدین طوسی" (1335 ش)، در هفتم خرداد 1335، به مناسبت هفتصدمین سالگرد وفات اندیشمند و دانشور بزرگ جهان اسلام، خواجه نصیرالدین طوسی، کنگره بزرگداشتی در تهران برگزار شد و ابعاد گوناگون این شخصیت عظیم علمی مورد بررسی قرار گرفت. ما نیز در این مقال، به این بهانه به گوشه‌هایی از زندگی ایشان می‌پردازیم. ابوجعفر محمد بن محمد حسن طوسی معروف به نصیرالدین، استاد البشیر، محقق طوسی و خواجه در روز یازدهم جمادی‌الاول 597 ق در طوس به دنیا آمد. ایام کودکی او در طوس سپری شد و او در این زمان، مقدمات علوم را از پدر فاضلش فرا گرفت. در جوانی راهی نیشابور شد و از محضر بزرگان آن دیار همچون فریدالدین داماد نیشابوری و عطار نیشابوری استفاده‌های فراوان برد. محقق طوسی در طی سالیان متمادی به کسب دانش پرداخت و به مدارج والای علمی دست یافت. در زمان حضور او در عراق، واقعه هجوم سپاهیان مغول به ایران روی داد و او به ایران بازگشت تا حضورش کمکی برای دیگران باشد. خواجه نصیرالدین از آن پس به دعوت یکی از حاکمان فرقه اسماعیلیه به قهستان و سپس قلعه الموت در نزدیک قزوین رفت و نزدیک به 26 سال در این قلعه‌ها به سر برد، اما در این دوران، لحظه‌ای از تلاش علمی باز نایستاد و کتاب‌های متعددی به رشته تحریر درآمد. با هجوم مغولان و فروپاشی اسماعیلیان، خواجه درصدد برآمد تا به هر نحو ممکن، از خونریزی و ویرانگری قوم مغولان جلوگیری نماید. از اینرو با استفاده از موقعیت علمی خود، به هلاکوخان مغول نزدیک شد و پس از مدتی از مقریان درگاه آنان گردید. همچنین مقام علمی و ارزش فکری خواجه نصیرالدین موجب شد تا هلاکو او را در شمار بزرگان دانسته، نسبت به حفظ و حراست از جان وی کوشا باشد. خواجه نصیرالدین در طول سالیان بعد، به شهرها و کشورهای مختلفی مسافرت نمود و شاگردان فرهیخته‌ای را پرورش داد که علامه حلی، کمال الدین میثم بن علی بحرانی، سید رکن الدین استرآبادی و مجدالدین طوسی از آن جمله‌اند. وی همچنین با نفوذ خود مانع از قتل عام مردم و دانشمندان می‌گردید و در حفاظت از میراث عظیم اسلامی و علمی سعی زیادی نمود. خواجه نصیرالدین طوسی در علوم همچون ریاضیات، فلسفه، کلام، اخلاق، ادبیات، هیئت و نجوم و... مهارتی بسزا داشت و آثار متعددی به وجود آورد که قواعدالعقاید، اخلاق ناصری، اوصاف الاشراف، اساس الاقتباس و زیج ایلخانی از آن جمله‌اند. وی سرانجام در 18 ذی‌عقده 673 ق در 76 سالگی جان به جان آفرین تسلیم کرد و در حرم حضرت امام موسی کاظم (ع) به خاک سپرده شد.

تصفی شهباز، توسط "امیر مبارزالدین محمد" به سلسله‌های آل مظفر (754 ق)، امیر مبارزالدین محمد، سرسلسله‌های آل مظفر، که از دست اندازی‌های متوالی شیخ ابواسحاق به کرمان و یزد متغیر شده بود بالاخره عازم تسخیر شیراز و برانداختن امیر شیخ ابواسحاق گردید. محاصره‌های شیراز به مدت 6 ماه طول کشید تا این که در سوم شوال سال 754 ق شهر را به تصرف خود درآورد.

در گذشت "ابن کج" باکتری‌شناس، معروف آلمانی، به کاشف عامی. سماری سال (1910 م) رابرت کج باکتری‌شناس و پزشک برجسته آلمانی در 11 دسامبر 1843 م در شهر هارثز آلمان به دنیا آمد. وی پس از پایان تحصیلات خود در رشته پزشکی، مطالعات و تحقیقات گسترده‌ای را درباره علل برخی از بیماری‌ها و هم‌چون وبا، سل و سیاه زخم آغاز کرد. کج پس از تکمیل روش کشت میکروب‌ها، آن‌ها را به وسیله رنگ کردن در زیر میکروسکوپ مشاهده کرد و پی برد که باسیل‌های بسیار کوچکی در خون گوسفند یا حیوان مریض وجود دارد. کج عاقبت توانست با پرورش و نگهداری این باسیل، نظریه خویش را اثبات نموده و سرم این مرض را بسازد. این عمل باعث شد که از تلفات زیاده از حد احشام جلوگیری شود. کج در سال 1880 م به عضویت شورای سلطنتی بهداشت برلین انتخاب گردید و از آن پس تحقیقات خود را برای کشف میکروب سل که از دیرباز به طاعون سفید مشهور بود، آغاز کرد. این مطالعات در نهایت منجر به کشف میکروب سل در 24 مارس 1882 م شد و کج پس از چندی اعلام کرد که می‌توان همه جانداران را در اثر تلقیح این سرم از امراض مختلف مصون داشت. در سال 1905،

کخ به دلیل تلاش در راه گسترش علم و کشف باسیل سل، موفق به اخذ جایزه نوبل پزشکی شد و دانشمندان زمان، پس از تایید نظرات او، وی را در شمار بزرگ‌ترین مکتشفین قرار دادند. کخ سفرهای زیادی به آفریقا برای تحقیق درباره مرض خواب، مالاریا و طاعون انجام داد و دریافت که مرض خواب که هزاران آفریقایی را به کام مرگ کشانده بود، در اثر نیش پشه‌ای به نام تسه تسه است. به تدریج کخ در اثر فعالیت زیاد و ناراحتی‌های ناشی از آن مریض و ضعیف گردید، تا این‌که کاشف سل که خود نجات دهنده جان میلیون‌ها انسان بود در 27 مه 1910م در 67 سالگی بر اثر مرض سل درگذشت. رابرت کخ بدون شک بعد از لویی پاستور کاشف پنی‌سیلین، بزرگ‌ترین میکروب شناس دنیا است و خدمات ارزنده او در راه بسط علم، هیچ‌گاه از یادها نخواهد رفت.